

JUBILEUSZ 2025 ROKU

Papież Franciszek oficjalnie ogłosił 10 maja 2024

„Zbliżający się Jubileusz będzie Rokiem Świętym, charakteryzującym się nadzieją, która nie gaśnie, nadzieją w Bogu” – stwierdza Franciszek w bulli zaczynającej się od słów św. Pawła „*Nadzieja zawieść nie może*” (Rz 5, 5). W dokumencie tym Ojciec Święty wskazuje między innymi główne cele i etapy tego wydarzenia.

Na początku papież podkreśla znaczenie nadziei w życiu chrześcijańskim, a osoby pragnące przeżyć ten Jubileusz określa jako pielgrzymów nadziei. Następnie przypomina nauczanie biblijne, wskazując, iż z cnotą nadziei wiąże się cnota cierpliwości.

Kolejny fragment dokumentu poświęcony jest przypomnieniu, czym jest Rok Święty i zaproszeniu pielgrzymów do Rzymu, aby przeżyli doświadczenie nawrócenia. Dodaje, że możliwe też będzie uzyskanie łask jubileuszowych w Kościołach lokalnych.

Ojciec Święty zapowiada, że 24 grudnia bieżącego roku otworzy drzwi święte bazyliki watykańskiej, 29 grudnia bazyliki św. Jana na Lateranie, 1 stycznia 2025 roku zostaną one otwarte w bazylice Matki Bożej Większej, zaś 5 stycznia w bazylice św. Pawła za Murami. W tych trzech ostatnich bazylikach drzwi święte zostaną zamknięte przed niedzielą 28 grudnia 2025 roku. Rok Święty zostanie zainaugurowany w katedrach i konkatedrach poszczególnych diecezji 29 grudnia, a zakończony 28 grudnia 2025 roku. Jubileusz zakończy się zamknięciem drzwi świętych w bazylice watykańskiej 6 stycznia 2026 roku.

ekai.pl

Modlitwa Jubileuszu roku 2025

Ojcie, który jesteś w niebie,
niech wiara, którą nam dałeś
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, naszym Bracie,
i płomień miłości
rozłany w naszych sercach przez Ducha Świętego,
obudzą w nas błogosławioną nadzieję
na przyjście Twojego Królestwa.

Niech Twoja łaska przemienia nas
w pracowitych siewców ewangelicznych ziaren,
które będą zaczęciem ludzkości i kosmosu,
w ufnym oczekiwaniu
nowego nieba i nowej ziemi,
gdy moce Zła zostaną pokonane,
a Twoja chwała objawi się na wieki.

Niech łaska Jubileuszu
ożywi w nas, Pielgrzymach nadziei,
pragnienie dóbr niebieskich
i rozleje po całej ziemi
radość i pokój
naszego Odkupiciela.

Tobie Boże, błogosławiony po wsze czasy,
niech będzie cześć i chwała na wieki.

Amen

ROZPOCZYNAMY NOWY ROK LITURGICZNY I DUSZPASTERSKI 2024 - 2025

Cykl czytań niedzielnych: C ; Cykl czytań powszednich: I.

Nowy rok liturgiczny upłynie nam pod hasłem:

„Pielgrzymi nadziei”.

Program duszpasterski skierowany jest do całego Kościoła w Polsce i w tym roku będziemy go przeżywać w jedności z Kościołem powszechnym obchodzącym Jubileusz Zwyczajny Roku 2025.

Bp Andrzej Czaja, biskup opolski i przewodniczący Komisji Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski, zwrócił uwagę, że Komisja Duszpasterstwa KEP przygotowała program duszpasterski podejmujący papieski zamysł i projekt Roku Świętego 2025. „Nasz program nosi ten sam tytuł, co hasło Roku Jubileuszowego: +Pielgrzymi nadziei+” – podkreślił.

Niedziela 1 grudnia jest pierwszą niedzielą Adwentu. Okres ten ma podwójny charakter. Jest okresem przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego, przez którą wspominamy pierwsze przyjście Syna Bożego do ludzi. Równocześnie jest okresem, w którym przez wspomnienie pierwszego przyjścia Chrystusa kieruje się dusze ku oczekiwaniu Jego powtórnego przyjścia na końcu czasów. Z tych względów Adwent jest okresem pobożnego i radosnego oczekiwania.

Z Kalendarza Liturgicznego Archidiecezji Gdańskiej na rok 2024

W naszym kościele, w okresie Adwentu, odprawiane będą

RORATY

**codziennie od poniedziałku do soboty o godzinie 6.30.
Zapraszamy parafian, a dzieci z lampionami roratnimi.**

Przypominamy o potrzebie materialnego wsparcia naszej parafii w związku z koniecznością przeprowadzenia prac konserwacyjnych i inwestycyjnych. Okazją do tego jest **kolekta inwestycyjna w każdą pierwszą niedzielę miesiąca**. Można także przekazać wsparcie poprzez przelew na konto:

**Parafia Rzymsko Katolicka pw. Chrystusa Zbawiciela
Pegaza 15**

80-299 Gdańsk-Osowa

Nr rachunku: 12 1440 1387 0000 0000 0798 6521

Choć Synod o synodalności powoli zmierza do końca, wciąż wielu się zastanawia, o co w nim chodzi i czemu ma służyć. Papież Franciszek podkreśla, że synodalna droga to nie rewolucyjne zmiany, ale słuchanie bez arogancji i bronięcia jedynie własnych interesów, tak by Kościół stał się gościnnym miejscem dla wszystkich

Dziedzictwo Franciszka

Jesteśmy świadkami najważniejszego wydarzenia kościelnego od Soboru Watykańskiego II. W październiku zakończyły się prace wokół trzeciego już *Instrumentum laboris*, wypracowanego po ubiegłorocznej sesji. Nie jest to dokument końcowy, tylko „narzędzie robocze” do dalszych dyskusji. Podkreśla on konieczność „przemyślenia sposobu podejmowania dyskusji w łonie Kościoła katolickiego, przez większe zaangażowanie wszystkich wiernych, bez naruszania jednak władzy biskupów, nie burząc piramidy hierarchicznej, ale nieco ją spłaszczając, aby szczyt był bliżej podstawy”. Natomiast sprawy najbardziej rozpalające media, między innymi takie jak wprowadzenia diakonatu kobiet czy opcjonalnego charakteru celibatu, zostały powierzone dziesięciu grupom roboczym. Będą one pracowały jeszcze po zakończeniu synodu i przedstawią wyniki swoich prac w 2025 roku. Dopiero potem można spodziewać się dokumentu podsumującego, jakim będzie posynodalna adhortacja papieska.

W coraz bardziej rozpadającym społeczeństwie obecny synod jest doświadczeniem, które pokazuje, jak ważne jest poświęcenie odpowiedniego czasu na dialog i konfrontację. Papież zachęca nas do cierpliwej postawy Dobrego Siewcy, który z ufnością wrzuca ziarno w glebę, nawet jeśli nie może od razu zebrać owoców. Zasiw czyniony przez sędziwego Franciszka będzie dziedzictwem, jakie zostawi swemu następcy. Jest to wspólna droga, której, jak mówi Ojciec Święty, Pan oczekuje od Kościoła trzeciego tysiąclecia; droga, na którą trzeba wejść wspólnie i z ewangeliczną odwagą.

B. Zajączkowska, Czas dialogu i konfrontacji, Gość Niedzielny nr 42/2024 fragment

POMOC DLA PARAFII W ŚCINAWCE ŚREDNIEJ

Jak pisaliśmy w poprzednim umerze naszego biuletynu, nasza wspólnota parafialna (inicjatywa PZ CARITAS) włączyła się w akcję pomocy powodzianom „Parafii parafii”. Ksiądz Gabriel Horowski, proboszcz parafii Św. Marii Magdaleny w Ścinawce Średniej, przysłał nam poniższy list.

Szczęście Boże!!!

Czcigodny Księżu Proboszczu w Parafii pw. Chrystusa Zbawiciela w Gdańsku - Osowej.

Pragnę ze szczerego serca, w imieniu ludzi dotkniętych powodzią w miejscowości Ścinawka Średnia w województwie Dolnośląskim, całej Waszej wspólnocie parafialnej, bardzo podziękować. Wsparcie, jakie otrzymaliśmy od Was, jest niezwykle i pięknym gestem jedności chrześcijańskiej.

Po czterech tygodniach od katastrofy, jaka nawiedziła m.in. południowe tereny diecezji świdnickiej, dziękuję Wam za wielką wrażliwość serca i okazane miłosierdzie, które jest najbardziej konkretnym przejawem miłości bliźniego.

Powódź boleśnie dotknęła wielu mieszkańców. Rodziny straciły niemal wszystko, a teraz muszą odbudowywać na nowo dorobek swojego życia. Dzięki życzliwości wielu ludzi z całej Polski i z zagranicy, nasi mieszkańcy po tej tragedii, odzyskali na nowo siły, wiarę i nadzieję, powrotu do normalnego życia. Na początku ludziom było bardzo ciężko, ale wzajemna pomoc i jedność dała tę nadzieję na lepsze jutro. Każdego dnia działa przy naszej parafii punkt pomocy, gdzie wszyscy poszkodowani mogą przyjść i pobierać podstawowe codzienne rzeczy, ale też konkretną pomoc. To było i jest możliwe jedynie dzięki wielkiej życzliwości ludzi dobrej woli, dzięki wolontariuszom i Wam wszystkim, którzy potrafiliście się zjednać z potrzebującymi.

Wyrażam ogromną wdzięczność całej Waszej wspólnocie parafialnej w Gdańsku - Osowej i otaczamy Was naszą szczerą modlitwą, prosząc Boga, by błogosławił Wam każdego dnia.

Z ofiar, które otrzymaliśmy od Was udało się już zakupić dla wielu rodzin i osób samotnych poniżej zestawione rzeczy, które już zostały przekazane. Oczywiście cały czas wspieramy potrzebujących, by każdy otrzymał choć trochę. Za Waszą dobroć, każdy z poszkodowanych jest bardzo wdzięczny.

Dziękuję.

ks. Gabriel Horowski - proboszcz w Ścinawce Średniej

DARY DLA POWODZIAN

od Parafii pw. Chrystusa Zbawiciela w Gdańsku - Osowej

1. Taczki ogrodowe - szt. 5
2. Odkurzacz - szt. 1
3. Pellet - 2 tony dla dwóch rodzin po 1 tonie
4. Odkurzacz - szt. 1
5. Drabina aluminiowa 7 stopni - szt. 1
6. Telewizor - szt. 1
7. Komoda, szafka, witryna
8. Lodówka BEKO - szt. 1
9. Odkurzacz TEFAL - szt. 1
10. Duża szafa dla małżeństwa z dziećmi
11. Lodówka AMICA - szt. 2
12. Lodówka SHARP - szt. 2
13. Zmywarka AMICA - szt. 2
14. Kuchnia AMICA gazowo-elektryczna - szt. 4
15. Pralka AMICA - szt. 3

Relikwie św. Wojciecha w naszej parafii

W ramach obchodów Jubileuszu 100 - lecia Archidiecezji Gdańskiej, relikwie świętego Wojciecha odwiedzają wszystkie parafie, zgodnie z opublikowanym harmonogramem. Naszą parafię odwiedziły relikwie w dniach 17 i 18 listopada.

Przygotowania do tej wizyty rozpoczęły się w naszej parafii w niedzielę 13 listopada rekolekcjami „Św. Wojciech - trudna droga wiary”, które wygłosił ks. dr Nikos Skuras. Nauki odbywały się podczas każdej Mszy św. w niedzielę oraz w poniedziałek, wtorek i środę na mszach świętych o 8.00, 17.00, 18.00 i o 19.30, a o 16.00 nauki dla dzieci.

W środę o godzinie 20.15 odbyło się dodatkowo godzinne czuwanie modlitewne przed Najświętszym Sakramentem na zakończenie rekolekcji. W rekolekcjach brało udział wielu naszych parafian.

W czwartek 17 listopada o godz. 17.30 rozpoczęło się nabożeństwo oczekiwania przed przybyciem relikwii Św. Wojciecha, spodziewanym o godzinie 18.00, na Mszę św. powitania relikwii w naszym kościele. Po uroczystości powitania, o godzinie 20.30 parafianie - a w szczególności członkowie wszystkich Róż Różańcowych - odmówili Różaniec ze Świętym Wojciechem.

W piątek 18 listopada odprawiono o 8.00 Mszę św. z homilią, o 10.00 Mszę św. dla chorych z udzieleniem sakramentu namaszczenia chorych, o 12.00 Anioł Pański z katechezą Maryjną, o 13.00 Mszę św. za zmarłych, o 15.00 Koronkę do Bożego Miłosierdzia z katechezą o Św. s. Faustynie, o 16.00 była nauka dla dzieci, a o 17.00 Msza św. na zakończenie peregrynacji i uroczystość pożegnania relikwii.

Plan rekolekcji i peregrynacji znajdował się na tablicach ogłoszeń i na stronie internetowej naszej parafii. Relację fotograficzną sporządził Pan Feliks Najbar; jest dostępna w całości w galerii na stronie internetowej Zbawiciela.

JJ

Poświęcenie figury Bł. ks. Jerzego Popiełuszki

W sobotę 19 października przypadała 40 rocznica męczeńskiej śmierci Bł. ks. Jerzego Popiełuszki. W związku z tym Rodzina Różańcowa naszej parafii ufundowała figurę Błogosławionego, którą umieszczono w górnym kościele.

W niedzielę, 20 października, podczas Mszy św. o godz. 16.00 Wicekanclerz Kurii Metropolitalnej Warszawskiej ks. Prałat dr Bartłomiej Pergoł wprowadził do naszego kościoła relikwie Bł. Ks. Jerzego Popiełuszki oraz poświęcił figurę Bł. Męczennika.

Z cyklu: Felietony księdza Henryka**Lektury starego księdza (14)**

1. *Z Chrystusem do końca - męczeństwo Sług Bożych w Związku Sowieckim* - ksiądz Ryszard Pożarski. Autor od 30 lat jest duszpasterzem w Rosji. Obecnie jest proboszczem w Petersburgu. Poprzednio odnowił życie duszpasterskie w kilku miastach tego wielkiego kraju. Jest autorem kilku książek o martyrologium katolickich księży i wielu świeckich Polaków wiernych Jezusowi.

W roku 2017 arcybiskup Moskwy Pezzi mianował go postulatorem procesu wyniesienia do chwały ołtarza kilkunastu polskich męczenników. O katordze Polaków i katolików w Rosji wiemy niewiele, tym bardziej trzeba docenić to opracowanie. 70 lat ateizacji i prześladowań w ZSRR doprowadziły do utraty wielu świadków i dowodów męczeństwa. Wielu z nich zostało rozstrzelanych i zginęło w obozach. Zabrakło bezpośrednich świadków owych wydarzeń. A bez takich świadków bardzo trudno rozpocząć proces beatyfikacyjny. W tzw. Księdze Pamięci wymieniono 1992 nazwiska z różnych środowisk duchownych i świeckich, którzy byli męczennikami za wiarę i Polskę. Spośród nich autor wybrał 16 kandydatów, o których wiemy trochę więcej i to właśnie im poświęcona jest ta książka, Mam nadzieję, że

przynajmniej kilka osób z tej grupy dostąpi zaszczytu beatyfikacji i kanonizacji. Wspaniała rzecz.

2. Od pewnego czasu w naszej parafii szczególną czcią jest otaczana św. Rita. Dlatego z radością przyjąłem kolejny album tej świętej. autorstwa Beaty Kosińskiej. Kupiłem kilka egzemplarzy i będę miał na prezenciki.

Wiemy, że ta święta przez Jana Pawła II była nazywana Perłą Umbrii. Jest patronką szczególną ludzi z problemami małżeńskimi i rodzinnymi, patronką spraw trudnych i beznadziejnych. Jej atrybutami są: dwoje dzieci, krzyż, cierń, kwiaty, a zwłaszcza róża. W tym roku pielgrzymka parafialna z księdzem Michałem modliła się w jej sanktuarium w Cascii, a w parafii nabożeństwo do św. Róży każdego 22 dnia miesiąca cieszy się udziałem całej i stałej grupy czcicieli.

3. *Różaniec najświętszej Maryi Panny* - Piotr Stefaniak. Ta publikacja przypomina o dziejach modlitwy różańcowej, o wielkich wyzwaniach liturgicznych, w których Różaniec odegrał wyjątkową rolę, o objawieniach w których Maryja zachęcała odmawianie Różańca, o sanktuariach na świecie i w Polsce, gdzie ta modlitwa ma wyjątkową pozycję. Kochajcie modlitwę różańcową!

Ksiądz Henryk Bietzke

Organowa Osowa - Igrzyska dźwięków

W niedzielę 6 października o godzinie 17.00 rozpoczął się w naszym kościele festiwal „Organowa Osowa im. Władysława Raatza”. W cztery kolejne niedziele października zabrzmiała: muzyka improwizowana, muzyka z pogranicza klasyki i jazzu oraz muzyka współczesna.

Pierwszy koncert pt.: „Igrzyska dźwięków” w niedzielę 6 października, o godz. 17.00. Była to muzyczna rywalizacja - pojedynek na improwizację pomiędzy 2 organistami. Na przebieg tej rywalizacji wpływ miała publiczność.

W niedzielę, 13 października, o godz. 17.00 odbył się drugi koncert w ramach festiwalu Organowa Osowa im. Władysława Raatza zatytułowany „Bo do tanga trzeba... trojga”. Do organów dołączyły skrzypce i klarnet. Troje muzyków zaprezentowało autorskie opracowania utworów muzyki francuskiej i ormiańskiej.

W niedzielę, 20 października, o godz. 17.00 odbył się trzeci koncert festiwalu, zatytułowany 3192+2. Do organów dołączył saksofon. Artyści zaprezentowali utwory łączące cechy muzyki sakralnej, klasycznej i jazzowej.

W niedzielę, 27 października, o godz. 17.00 odbył się ostatni koncert w ramach festiwalu, zatytułowany „Mistrz”. Szerokie możliwości brzmieniowe naszych organów w utworach od baroku po współczesność zaprezentował Stanisław Maryjewski z Lublina.

Zainteresowanie koncertami było dość duże. Zdjęcia wykonał Pan Filip Maniecki.

Z cyklu: Idąc wąską drogą**WSZECHMOGĄCY**

A wszyscy osłupieli ze zdumienia nad wielkością Boga. [Łk 9,43]

„Wierzę w jednego Boga, Ojca Wszechmogącego” powtarzałem przez całe życie, ale czy rzeczywiście było to świadome wyznanie wiary? Wiary w Boga naprawdę wszechmogącego? A przecież to On sam się tak przedstawił Abramowi przed zawarciem z nim przymierza. „Jam jest Bóg Wszechmogący” [Rdz17,1]

(„Wszechmogący” to przybliżony przekład starożytnego imienia Boga: El Szaddaj). A to by znaczyło, że Bóg może dosłownie wszystko. Skoro mógł stworzyć wszechświat, to może też uzdrowić mój ból głowy. Czy się jednak mylę i nie powinienem zwracać Mu głowy takimi bzdurami i wziąć paracetamol?

Czy ja w ogóle doświadczyłem kiedyś potęgi Boga? Nie jakiejś tam teorii, abstrakcji czy idei, ale konkretnego działania. Czy

zauważam działanie i potęgę Boga w swoim codziennym życiu? Czy zdumiałem się kiedykolwiek wielkością i mocą Boga? Czy wręcz osłupiałem ze zdumienia nad Jego wielkością? Jeśli nawet tak, to moją pierwszą reakcją było niedowierzanie i myśli w stylu „to niemożliwe”, „nie wierzę”, „to nie miało prawa się wydarzyć”. To jest właśnie objaw zatwardziałego serca i niedowiarstwa, bo jeśli wyznaję, że wierzę, to nie powinienem się dziwić, lecz podziwiać. A Jezus, który najlepiej zna Ojca potwierdza, że „u Boga wszystko jest możliwe” [Mt19,26].

Ojcie Wszechmogący, wierzę, że Ty możesz wszystko. Jezus, „zaradź memu niedowiarstwu”. Duchu Święty, uzdolnij mnie do ciągłego uwielbienia, do zdumienia nad wielkością i potęgą Boga, do podziwu Jego mocy, oraz do odważnego „rozwijania wszystkich Jego cudów”, tak aby „wszyscy pełni byli podziwu dla wszystkich Jego czynów”.

Grzegorz Winny